

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל בנימין (בני) לוי ז"ל

בן סימה וגבריאל
נולד בירושלים
בתאריך כ"ד בניסן תשכ"ז, 4/5/1967
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 1985
שרת בחטיבת גולני
נפל בעת מילוי תפקידו, בתאונת דרכים
בתאריך ט"ז באלול תשמ"ז, 10/9/1987
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 5 קבר: 2
הותיר אחריו הורים, שני אחים ואחות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן סימה וגבריאל. נולד ביום כ"ד בניסן תשכ"ז (4.5.1967) בירושלים. בנימין למד לימודים יסודיים בירושלים המשיכם בחטיבת-הביניים על-שם יונתן נתניהו ובבית-הספר התיכון 'סליסברג' במגמת מסגרות מיכנית. היה ספורטאי מצטיין, וייצג את בית-הספר בתחרויות ארציות ומקומיות, בהן זכה בגביעי ניצחון רבים עבור בית-ספרו. היה אצן מצטיין בנבחרת אס"א (נבחרת הספורט של האוניברסיטה), ובמסגרתה נשלח לתחרויות באירופה.

בחודש אוגוסט 1985 גויס בני לשירות חובה בצה"ל. הוא הוצב לחיל-הרגלים, בחטיבת גולני, סיים טירונות ארוכה וקשה, המשיך באימון מתקדם של החטיבה ויצא להמשיך הכשרתו כלוחם בקורס מ"כים חי"ר. הוא קיבל דרגת רב"ט וחזר ליחידתו לסגל הפיקוד של גדוד 12, שם המשיך עם יחידתו באימונים ובפעילויות מבצעיות.

ביום ט"ז באלול תשמ"ז (10.9.1987) נפל במילוי תפקידו, והוא בן עשרים. בנימין נספה בתאונת-דרכים עת נסע מביתו בירושלים לקרית שמונה,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בדרכו ליחידה שבה שירת. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, שני אחים - רן, וגיל, ואחות - רינת.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בני שירת עימנו שנתיים תמימות. היה איתנו דרך ארוכה וקשה, אותה עבר תוך גילוי חברות מן היפים שראינו. סמל בנימין לוי ייזכר כחייל חרוץ, מסור, שבכל תפקידיו שימש דוגמה ומופת..." "בני המשפחה הנציחו זכרו בציוד לחדר כושר שתרמו לבית-ספר 'סליסברג' שבו למד, וכן הנציחו שמו בבית-כנסת בירושלים. בית-הספר התיכון 'סליסברג' מנציח את שמו במירוץ עממי ותחרותי המתקיים מדי שנה.

חייליו כתבו עליו בספר המחזור: "בני או כפי שקראנו לו בנימין / מפקד / או חבר?! / אדם / או מלאך?! / אהבנותך, נעמת בחברתך לכולנו / היית חביב וידעת להתחשב בכל / לא אחת טיפלת בנו כילדים קטנים / והשגחת עלינו כאב. / עונש נחת רק מתוך הרצון שנלמד ונשתפר / היית לנו לאח גדול / רצינו שתמשיך עימנו / נטשת עץ לאחר שקצרת פירותיו / ראית ברכה / אך לא הספקת לראות את הסוף / נקטפת בדמי ימך / אותך נראה מול עינינו תמיד ונזכור אותך לעד."